

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษา การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผู้ศึกษาได้ใช้ทฤษฎี แนวคิด และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วย

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
2. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) (Covey, 2004)

Stephen R. Covey ได้นำเสนอหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปี ค.ศ.1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition) ในปีค.ศ.2004 โดยกล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมของคนเราเกิดจากอุปนิสัยต่าง ๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัย หมายความว่า การผสมผสานกันระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีเป็นแนวทางให้ทราบว่าต้องทำอะไร และทำไม ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบว่าต้องทำอย่างไร และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้นเป็นความคิดที่ว่าต้องการทำอะไร เมื่อผสมผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

Covey (2004) กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำแยกออกจากกันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือการใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของ

แต่ทุกคนมีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการทำที่พึ่งพาผู้อื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิดความมั่นใจในตนเอง รู้จักธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปเป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีความพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะใจคนทั่วไปด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้อุปนิสัยทั้งหกอยู่ในตัวเราเสมอ ทำให้เป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

อุปนิสัยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนหรือ โพรแอกทีฟนี้เป็นอุปนิสัยพื้นฐานของผู้มีประสิทธิผลยิ่งซึ่งมีความหมายมากกว่าการกระทำในเชิงรุก แต่ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง เป็นผู้กำหนดชีวิตของตนโดยพิจารณาไว้ก่อนและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นผลจากการตัดสินใจเลือกอย่างมีสติ อยู่บนรากฐานของค่านิยมในใจ มิใช่ผลจากเงื่อนไขที่อยู่บนรากฐานของอารมณ์ความรู้สึก ไม่มีการป้ายความผิดไปยังสภาวะการณ์ การตอบสนองต่อสิ่งร้ายของคน โพรแอกทีฟไม่ว่าจะโดยจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นการตอบสนองด้วยทางเลือกที่อยู่บนรากฐานของค่านิยม และค่านิยมในใจจะเป็นตัวขับเคลื่อนหรือกำกับให้ผลิตผลงานชั้นดีมีคุณภาพ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเป็นการเริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเองอย่างชัดเจนว่า ต้องการจะเดินทางไปยังจุดใด ทราบจุดหมายที่ต้องการจะไปให้ถึง เพื่อกำหนดทิศทางชีวิตและก้าวไปที่ละก้าว มุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้นในทางที่ถูกต้อง วิธีที่ทรงประสิทธิผลที่สุดในการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ คือ การเขียนคำปณิธานส่วนบุคคล หากคำปณิธานส่วนบุคคลนี้อยู่บนรากฐานหลักการที่ถูกต้องจะกลายเป็นมาตรฐานสำหรับบุคคลนั้น และเป็นเข็มชี้ทิศทางชีวิต การเขียนปณิธานส่วนบุคคลนั้นจะต้องเริ่มที่จุดศูนย์กลาง ซึ่งจุดศูนย์กลางนี้จะเป็นแหล่งกำเนิดของความมั่นคงซึ่งเป็นตัวแทนสำนึกของคุณค่าในตัว การชี้แนะเป็นกรอบอ้างอิงในใจที่จะช่วยควบคุมการตัดสินใจและการกระทำ ปัญญาเป็นมุมมองที่มีต่อชีวิต และพลังอำนาจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนทำงานให้สำเร็จ หากองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สอดคล้องกลมกลืนกันจะก่อเกิดบุคลิกภาพสง่างาม คุณลักษณะได้สมดุลและงดงามเปี่ยมด้วยบุรณภาพ

อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน (Put First Things First)

อุปนิสัยนี้เป็นผลลัพธ์หรือผลสำเร็จที่จับต้องได้ของอุปนิสัยที่ 1 และอุปนิสัยที่ 2 ซึ่งถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมาก่อนมาถึงอุปนิสัยที่ 3 นี้ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำตามลำดับความสำคัญ จัดระเบียบและปฏิบัติการโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน การบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด คือจะต้องให้ความสนใจและทำในเรื่องที่มีความสำคัญก่อนเรื่องเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดและหัวใจที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเพื่อสำหรับทุกคน ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุก โปรแอกทีฟและความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการการเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบุรณภาพ วุฒิภาวะและกรอบของจิตใจเหลือเพื่อ

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

เป็นอุปนิสัยในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล การเข้าใจผู้อื่นก่อน ถือเป็น การเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ เพราะโดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยาก让别人来理解自己ก่อนการรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมาเพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยยกระดับความสัมพันธ์และความไว้วางใจใจเพิ่มมากขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และ ทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคกีดกันในการสื่อสาร และการร่วมมือกันสร้างความเจริญ ก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความแตกต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การผนึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize)

การผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะการสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าใจ ผนึกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุดที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของการผนึกพลังประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำงานโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอ การผนึกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการปรับตัวใหม่ และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่เกี่ยวข้องถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกายเป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษาและทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมิติเชิงสังคม/อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึก ผนึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Stephen R. Covey ดังที่ได้กล่าวมานั้นนับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิดความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัยการชนะใจตนเอง พัฒนาสู่อุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่นและอุปนิสัยปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สร้างบุคลิกภาพที่ฉาบฉวย แต่เป็นการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว ซึ่งเป็นการง่ายต่อการนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน

คณะเทคนิคการแพทย์

ปรัชญาของคณะเทคนิคการแพทย์

ความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ พร้อมจิตสำนึก ในการให้บริการ ด้านการตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษา และป้องกันโรค ตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพ และฟื้นฟูสมรรถภาพ จะเป็นหลักประกันอันอบอุ่น แก่ประชากรในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ยิ่งขึ้น

ปณิธานของคณะเทคนิคการแพทย์

คณะเทคนิคการแพทย์เป็นศูนย์กลางทางวิชาการ และงานวิจัย ตามแนวมาตรฐานวิชาชีพ และความเป็นสากล เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยส่วนรวม บัณฑิตจากคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับการฝึกฝนอบรมให้มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ รู้จัก ขวนขวายหาความรู้ ด้วยตนเอง รู้หลักวิธีวิจัยเพื่อค้นคว้าองค์ความรู้ใหม่ มีนิสัยเอื้อเฟื้อ โอบอ้อมอารี มีจิตใจให้บริการ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อนานาชาติ และสังคม บุคลากรในคณะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาคุณภาพของงาน และคุณภาพชีวิตที่ดีของตนเอง และผู้รับบริการ

วิสัยทัศน์ของคณะเทคนิคการแพทย์

ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ มีคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ เป็นที่ต้องการของสังคม เป็นคณะที่มีความเป็นเลิศทางการวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ และแก้ปัญหาสังคม เป็นที่พึ่งทางด้านวิชาการแก่ผู้ร่วมวิชาชีพ และเป็นที่พึ่งแก่ประชาชนในด้านสุขภาพ เป็นที่รู้จักในสังคมโลก และเป็นคณะที่สามารถพึ่งตนเองได้

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ กิจกรรมบำบัด รังสีเทคนิค กายภาพบำบัด และบุคลากรระดับอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพตามความต้องการของสังคม ที่มีความรู้ความชำนาญ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการ สามารถนำไปประยุกต์ ใช้ได้อย่างมีคุณภาพ เป็นผู้ที่มีความคุณธรรม จริยธรรม มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

2. ทำการวิจัยค้นคว้าองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพ ให้มีความทันสมัย เป็นสากล และเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม

3. ให้บริการวิชาการแก่สังคมทั่วไป เน้นชุมชนในชนบทภาคเหนือที่ห่างไกลความเจริญ และต้องการความช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพของคณะฯ รวมทั้งการให้คำปรึกษา และฝึกอบรมทางวิชาการแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. ทำนุบำรุงและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและประเทศไทย
5. ร่วมมือกับสถาบัน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ
6. ส่งเสริม พัฒนาความสามารถของบุคลากร และบริหารทรัพยากรของคณะฯ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
7. ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันกับสังคมว่าการดำเนินงานทุกภารกิจของคณะฯ มีคุณภาพ
8. พัฒนาศักยภาพสู่คุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ และความเป็นสากล

กิจกรรมนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ ประจำปีการศึกษา 2553

คณะเทคนิคการแพทย์ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2553 มีดังนี้

กิจกรรมธรรมทัสนาจร : ๒๒ วันพระ ๑ วัดในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสใกล้ชิดกับวัดมากขึ้น ได้เรียนรู้ถึงประวัติความเป็นมาของแต่ละวัดมากขึ้น เป็นส่วนหนึ่งที่จะได้ร่วมกันทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุ และเพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของศาสนากับการใช้ชีวิต ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ คณาจารย์ และนักศึกษา

กิจกรรมการสัมมนาและส่งมอบงานสโมสรนักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์ เพื่อให้ นักศึกษาที่ทำหน้าที่ผู้นำการทำกิจกรรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดทำกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง สามารถทำหน้าที่ผู้นำการทำกิจกรรม ได้รับทราบปัญหาและหาแนวทางแก้ไขในการปฏิบัติงาน และเพื่อมอบงานระหว่างคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ปีการศึกษา 2552 กับคณะกรรมการ สโมสรนักศึกษา ปีการศึกษา 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ปี การศึกษา 2552 คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ปีการศึกษา 2553 อาจารย์ ข้าราชการ และ เจ้าหน้าที่คณะฯ

กิจกรรมสัมมนาผู้นำการทำกิจกรรมนักศึกษา” ปีการศึกษา 2553 เพื่อให้ผู้นำการทำ กิจกรรมนักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง ได้เรียนรู้หลักการในการ

ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะฯ ได้เรียนรู้บทบาทและหน้าที่ของตนเองในการทำกิจกรรม ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชั้นปี, ประธานสาขาวิชา ประธานชมรมต่าง ๆ และสภานักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ ประจำปีการศึกษา 2553 วิทยากร อาจารย์ข้าราชการและเจ้าหน้าที่

กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2553 เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบถึงนโยบายของคณะเทคนิคการแพทย์ ขอบข่ายของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การให้บริการ สวัสดิการต่าง ๆ ของคณะฯ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในด้านการเรียนให้แก่นักศึกษา ให้นักศึกษาได้คุ้นเคยและเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง เป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพและให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อคณะเทคนิคการแพทย์ ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาใหม่ นักศึกษารุ่นพี่และนักศึกษาสังกัดสโมสรนักศึกษาคณะฯ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่

กิจกรรมพิธีไหว้ครูคณะเทคนิคการแพทย์” ประจำปีการศึกษา 2553 คณะเทคนิคการแพทย์ ได้จัดโครงการพิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา 2553 เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความกตัญญูต่อครูผู้มีพระคุณ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษารุ่นพี่ นักศึกษามัธยมศึกษา คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่

กิจกรรมการเตรียมความพร้อมเพื่อการศึกษาวิชาชีพรังสีเทคนิคและการเรียนรู้ตลอดชีพ” เพื่อให้ศึกษารังสีเทคนิคเข้าใจและทราบเทคนิควิธีการจัดการความรู้ เพื่อให้ศึกษารังสีเทคนิคเข้าใจและทราบเทคนิควิธีการจัดการความรู้ แนะนำการศึกษาในวิชาชีพรังสีเทคนิคแก่นักศึกษารังสีเทคนิคให้ทราบถึงแนวทางและวิธีการ ในการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างความมุ่งมั่น และเป้าหมายในวิชาชีพรังสีเทคนิค แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ศึกษารังสีเทคนิคมีจริยธรรม จิตอาสา เกื้อกูลสังคมโดยส่วนรวม และสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณาจารย์ ศิษย์เก่า และนักศึกษา ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ บุคลากรภาควิหารังสีเทคนิค คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษารังสีเทคนิคระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และ 2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

กิจกรรม“โลกใหม่ในรั้วสีน้ำเงิน ” ปีการศึกษา 2553 เพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของคณะเทคนิคการแพทย์ มีความพร้อมในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข มีความคุ้นเคยสนิทสนมกันอย่างทั่วถึง เกิดความมั่นใจในการศึกษาเพื่ออนาคตที่งดงาม และเพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความใกล้ชิดและคุ้นเคยกัน

กิจกรรมกายภาพบำบัดสัมพันธ์ชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้นักศึกษากายภาพบำบัดชั้นปีที่ 1-4 มีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของนักกายภาพบำบัดต่อระบบงานปฐมนิเทศ นักศึกษากายภาพบำบัดชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 นำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนมาใช้ในการให้บริการ

วิชาการชุมชน เผยแพร่งานกายภาพบำบัดให้เป็นที่รู้จักในชุมชนและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับชุมชน

กิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีลอยกระทง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และสืบสานประเพณีที่งดงาม และปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ นักศึกษาและบุคลากรคณะเทคนิคการแพทย์

กิจกรรมมัชฌิมนิเทศ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2553 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทราบแนวทางในการศึกษาในเนื้อหาที่เน้นทางด้านวิชาชีพ พัฒนาและเตรียมตนเองสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทุกสาขาวิชา วิทยากร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่

กิจกรรมอาจารย์ที่ปรึกษาพบนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ ชั้นปีที่ 1- ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2/2553) เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับทราบสถานการณ์และปัญหาในการเรียนของนักศึกษาในช่วงเวลาที่เหมาะสม สร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาได้แนะนำนักศึกษาในด้านวิชาการ ช่วยเหลือแก้ไขอุปสรรคปัญหาทุกด้าน และแนะนำเกี่ยวกับ ระเบียบ ข้อบังคับ และบริการต่าง ๆ ของคณะ และมหาวิทยาลัย ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ อาจารย์และนักกายภาพบำบัด นักศึกษากายภาพบำบัดชั้นปีที่ 1-3 ประชาชนผู้รับบริการ

กิจกรรมการจบการศึกษาอำลาสถาบัน และเชิดชูเกียรตินักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์ จัดทำขึ้นเพื่อแสดงความยินดีกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ยกย่องนักศึกษาที่เสียสละทำงานในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และสร้างเสริมความผูกพันระหว่างนักศึกษา กับคณะเทคนิคการแพทย์ ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาผู้ทำกิจกรรม คณาจารย์/เจ้าหน้าที่/นักศึกษาช่วยงาน

บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ได้ศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ในเขต 8 จังหวัดภาคเหนือจำนวน 139 คน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Covey (1989) ประกอบด้วย การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ การทำสิ่งสำคัญก่อน การคิดแบบชนะ/ชนะ การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา การฉีกพลังประสานความต่าง และการปล่อยใจให้คมอยู่เสมอ และศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จในงานของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย และมีสมมติฐานการศึกษา คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลทางประชากร แบบวัด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และแบบวัดความสำเร็จในงานของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียวพบว่า อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่ระดับความสำเร็จในงานสูงมีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูงที่สุด อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่ระดับความสำเร็จในงานต่ำมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างและอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับปานกลาง

Michele L. Pettit และ Joyce V. Fetro (2006) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Seven Habits of Highly Effective Health Educators โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะอธิบายลักษณะของผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพที่มีประสิทธิผล ตามหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey (2004) มาหาความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบและความสามารถของผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพตามเกณฑ์คณะกรรมการรับรองการศึกษาสุขภาพแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา หรือ National Commission

for Health Education Credentialing, Inc. (NCHEC) ซึ่งผลงานวิจัยนี้ กล่าวว่า ผู้ประกอบอาชีพให้ การศึกษาด้านสุขภาพควรที่จะมีความพยายามที่จะแสดงความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อ วิชาชีพโดยการปฏิบัติตามหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey เสมอ เช่น ด้านการอุทิศตน การตัดสินใจโดยสัตยาตญาณ การจงใจ ความเพียร การดูแลรักษา คุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์ ทั้งนี้ควรมีการหล่อหลอมอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มียู่ในตัวบุคลากร ทางด้านสุขภาพเสมอเพื่อประโยชน์สุขแก่ตนเองและสังคมต่อไป

พรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคล ที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบ ความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาล รามาธิบดี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสังกัด ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีจำนวน 315 คน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Covey (1989) ประกอบด้วยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ก่อน การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ การทำสิ่งสำคัญก่อน การคิดแบบชนะ/ชนะ การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา การผนึกพลังประสานความต่างและการปล่อยใจให้คมอยู่เสมอ ศึกษา เกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานตามหลักการของ Bass (1985) และศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎี The Adaption Innovation Theory (A-I Theory) ของ Kirton (1994) ที่มีหลักการที่สำคัญ คือ รูปแบบการคิดที่แตกต่างกันของบุคคล นำไปสู่ พฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ปัญหาที่ต่างกัน และทฤษฎีการปรับ-การ สร้างใหม่(The Kirton Adaption – Innovation Inventory : KAI) ของ Kirton (1976) โดยมี สมมติฐานการศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง คือ ลักษณะนิสัย 7 ประการมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัวของพยาบาลประจำการ ลักษณะ นิสัย 7 ประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ของพยาบาล ประจำการ และลักษณะนิสัย 7 ประการอย่างน้อย 1 ลักษณะนิสัยสามารถพยากรณ์รูปแบบความคิด สร้างสรรค์ การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งผล การศึกษาพบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาธิบดีมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายใน ใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจ ผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะนิสัย 7 ประการยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีความสัมพันธ์ ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ แบบปรับตัวและแบบสร้างใหม่

จิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ทำการศึกษา 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัย 7 ประการกับเพศ อายุและหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากกับทั้ง 9 องค์ประกอบ คือ ด้านพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านพื้นฐานทางอารมณ์ แต่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านความสมดุลของการดำเนินชีวิต ส่วนผลการทดสอบอิทธิพลของประเภทหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนต่อความสำคัญของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ พบว่า ประเภทหลักสูตรมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ออุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างและอุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

รัชชนนญ์ เกียรติไชยกร (2553) ได้ทำการศึกษา การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยใช้แบบสอบถามแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในชีวิตอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ พบว่า อุปนิสัยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง อุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว และและอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม สำหรับอุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จำนวนเพื่อนสนิทและประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมมีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน ลำดับบุตรในครอบครัวมีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในชีวิต และระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน เพศและลำดับบุตรในครอบครัวมีผลต่อระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน เพศลำดับบุตรในครอบครัว และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพมีผลต่อระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาลำดับกับ

ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยกลุ่มซัย
 ณะส่วนตนมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์
 เท่ากับ 0.143 และ 0.137 ตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์อื่นๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการ
 ทดสอบประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความ
 สมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/
 ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่
 เสมอ ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กนกวรรณ เทพพันธา (2554) ได้ทำการศึกษา การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
 เกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยใช้
 แบบสอบถามแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่ม
 ตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยเรียงตามระดับความคิดเห็น ดังนี้ ระดับอุปนิสัยในระดับมาก ได้แก่
 อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 5
 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 4 การคิด
 แบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ตามลำดับ ระดับอุปนิสัยใน
 ระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง
 ประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบ
 ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นแยกตาม เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยภาค
 การศึกษาล่าสุด พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกันตามเพศ อายุและชั้นปีที่กำลัง
 ศึกษา แต่ไม่แตกต่างกันตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า
 ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7
 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีความสัมพันธ์กัน และพบว่าระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุล
 ในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนและอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสาน
 ความต่าง มีความสัมพันธ์กับชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดของกลุ่มตัวอย่าง

ณัฐพร อ่องคณา (2554) ได้ทำการศึกษา การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันต
 แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดย
 ใช้แบบสอบถามแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผลการศึกษาพบว่า
 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน
 อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัย
 แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก ส่วน

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้วพบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว อยู่ในระดับมาก คุณลักษณะทั่วไปมีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ในการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คุณลักษณะทั่วไปมีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง คุณลักษณะทั่วไปมีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง คุณลักษณะทั่วไปมีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีนัยสำคัญ ได้แก่ ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

รศกร ตั้งไพบูลย์ทรัพย์ (2554) ได้ทำการศึกษา การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยใช้แบบสอบถามแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ รองลงมา คืออุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และมีอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ และมี อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ตามลำดับ แต่เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้วพบว่า อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวและภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ คุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ชั้นปีของนักศึกษา เกรด

เฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และจำนวนพี่น้อง คุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ชั้นปีของนักศึกษา คุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ชั้นปีของนักศึกษา อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และอุปนิสัยแสดงคุณสมบัติในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำกับเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยชัยชนะในสังคมในระดับต่ำเช่นกัน และยังพบว่าอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับปานกลาง ส่วนอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูงมาก

จากงานวิจัยข้างต้นนี้ ทางผู้ศึกษาได้สังเกตเห็นว่าข้อมูลต่างๆจากงานวิจัยฉบับนี้อาจเป็นประโยชน์ในการศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เช่น การศึกษาของ Michele L. Pettit และ Joyce V. Fetro (2006) ที่ว่า บุคลากรทางด้านสุขภาพควรมีอุปนิสัยในการเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปบูรณาการต่อได้ ซึ่งทางผู้ศึกษาเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาลที่ทำงานเกี่ยวกับด้านสุขภาพเช่นกัน ดังนั้นการวัดระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการจึงสามารถที่จะนำมาใช้ในการเชื่อมโยงถึงความเป็นผู้มีประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved